

IDEOLOGIA

Fernando Lamberg

Premi de Poesia Casa de las Américas 1973.

La revolució pot tenir una pell maca i uns ulls bells;
però això no li és suficient per caminar.
Per caminar necessita recolzar els peus en l'os ideològic,
afirmar-se en les vèrtebres de la tàctica i l'estratègia,
sostenir-se en l'espina dorsal de la doctrina.

Company, companya: sense ideologia
podem pensar que existeixen éssers providencials
i recolzar amb entusiasme al somrient esportista,
a la cautivant candidata
o al desconegut
que potser porti l'alfombra voladora del futur;
podem creure que amb la mort d'un oligarca acabà la oligarquia;
podem ajudar a un govern que rebutja als humils,
descuidar a l'enemic discutint
quin blau és més blau o quin groc és més groc
o ofegar-nos en un didal d'aigua.

Sense ideologia la revolució és una bellesa invertebrada.

No n'hi ha prou amb l'amistat
perquè podem ser amics de les nostres equivocacions.
Ni tan sols n'hi ha prou amb la lleialtat
perquè podem ser lleials amb els nostres errors.
L'amor és maco. Indubtable.
Però estimar les sendes obscures no condueix cap a la llum
ni estimar la nebulosa serveix per orientar-se.

Sense una ideologia podem pensar que és suficient
fixar-se una fita i deixar als demés arreglar-se-les com puguin;
podem deixar de ser els joves rebels
i convertir-nos en ancians submisos o venuts.

No existeixen els cops de llum que esclareixen els esdeveniments
ni la intuïció profunda que s'anticipa a la raó
ni la flama subconscient ni el calderó del bruixot
ni les cartes endevines ni el triomf irracional.

Company, companya: la revolució pot tenir
una pell maca i uns ulls bells;
però amb això no n'hi ha prou.
Obrim les portes de la ideologia
perquè puguem dominar el demà.

IDEOLOGÍA

Fernando Lamberg

Premio de Poesía Casa de las Américas 1973.

*La revolución puede tener una piel hermosa y unos ojos bellos;
pero esto no le basta para caminar.*

*Para caminar necesita apoyar los pies en el hueso ideológico,
afirmarse en la vértebras de la táctica y la estrategia,
sostenerse en la espina dorsal de la doctrina.*

*Compañero, compañera: sin ideología
podemos pensar que existen seres providenciales
y apoyar con entusiasmo al sonriente deportista,
a la cautivante candidata
o al desconocido
que tal vez traiga la alfrombra voladora del futuro;
podemos creer que con la muerte de un oligarca terminó la oligarquía;
podemos ayudar a un gobierno que rechaza a los humildes,
descuidar al enemigo discutiendo
cuál azul es más azul o cual amarillo es más amarillo
o ahogarnos en un dedal de agua.*

Sin ideología la revolución es una belleza invertebrada.

*No basta con la amistad
porque podemos ser amigos de nuestras equivocaciones.
Ni siquiera basta con la lealtad
porque podemos ser leales con nuestros errores.
El amor es hermoso. Indudable.
Pero amar las sendas oscuras no conduce hacia la luz
ni amar la neblina sirve para orientarse.*

*Sin una ideología podemos pensar que es suficiente
fijarse una meta y dejar a los demás arreglarse como puedan;
podemos dejar de ser los jóvenes rebeldes
y convertirnos en ancianos sumisos o vendidos.*

*No existen los golpes de luz que aclaran los acontecimientos
ni la intuición profunda que se anticipa a la razón
ni la llama subconsciente ni el caldero del brujo
ni los naipes adivinos ni el triunfo irracional.*

*Compañero, compañera: la revolución puede tener
una piel hermosa y unos ojos bellos;
pero eso no basta.
Abramos las puertas de la ideología
para que podamos dominar el mañana.*